

इत्थ

इत्थलः, पुं, पक्षिविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 इत्थिप्रः, पुं, इत्थीशमत्स्यः । तत्पर्यायः । वारि-
 कर्पूरः २ गाङ्गेयः ३ शफराधिपः ४ जलतालः ५ ।
 इति चिकित्सकशेषः ॥ इत्थीशः ६ राजशफरः ७
 इत्थीशः ८ जलतापी ९ । इति शब्दरत्नावली ॥
 अस्य गुणाः । पित्तश्लेष्माग्निद्विजकारित्वम् । मधु-
 रत्वम् । हृद्यत्वञ्च । इति राजवल्लभराजनिर्घण्टे ॥
 “इत्थिप्रो मधुरः श्लेष्मो रोगनो वज्रवर्जनः ।
 पित्तकृत् कफहृत् किञ्चित् लघुर्वर्णोऽग्निनापहः” ॥
 इति भावप्रकाशः ॥

इत्थकाः, स्त्री, इत्थलाः । निवर्णवज्रवचनान्तशब्दो-
 ऽयं । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

इत्थलः, पुं, (इत् + वलच् । निपातनात् गुणाभावः ।)
 दैत्वविशेषः । स च वातापेर्भाता । (स च सिंह-
 कासुतः । यथा, हरिवंशे । इय अथाये ।
 “सैहिकेया इति स्यातास्त्वयोदश महाबलाः ॥८८॥
 रेशः बल्यश्च बलिनो नभस्वैव तथाबलः ।
 वातापिर्नष्टुच्चैव इत्थलः खल्वस्तथा” ॥८९॥
 तस्य विवर्तयथा महाभारते तीर्थयात्रापर्णस्य
 अगस्त्योपाख्याने ६६ अध्यायः ।

लोमश उवाच ।

“इत्थलो नाम दैतय आसीत्कौरवमन्दनः ।
 मन्थिमयां पुरि पुरा वातापित्तस्य चानुजः ॥४॥
 स ब्राह्मणं तपोयुक्तमुवाच दितिनन्दनः ।
 पुत्रं मे भगवानेकमिन्द्रतुल्यं प्रयच्छतु ॥ ५ ॥
 तस्मिन् स ब्राह्मणो नादात् पुत्रं वासवसन्मितम् ।
 सुक्रोधोऽसुरस्तस्य ब्राह्मणस्य ततो भ्रष्टम् ॥६॥
 तदा प्रभृति राजेन्द्र इत्थलो ब्रह्मासुरः ।
 मनुमान् भ्रातरं क्रागं माधवो ह्यकरोत्ततः ॥७॥
 मेघरूपी च वातापी कामरूपभवत् क्षणात् ।
 संख्युच्च भोजयति ततो विप्रं जिघांसति ॥८॥
 स आह्वयति यं वाचा गतं वैवस्वतक्षयम् ।
 स पुनर्देहमास्थाय जीवन् संप्रत्यदृश्यत ॥ ९ ॥
 ततो वातापिमसुरं क्रागं हत्वा सुसंस्कृतम् ।
 तं ब्राह्मणं भोजयित्वा पुनरेव समाह्वयत् ॥१०॥
 तामिच्छलेन महता खरेण वाचमीरिताम् ।
 श्रुतातिमाधो बलवान् क्षिप्रं ब्राह्मणकण्टकः ॥११॥
 तस्य पार्श्वं विनिर्भेद्य ब्राह्मणस्य महासुरः ।
 वातापिः प्रहसन् राजन् निष्क्राम विशाम्यते ॥१२॥
 एवं स ब्राह्मणान् राजन् भोजयित्वा पुनः पुनः ।
 हिंसयामास दैतय इत्थलो दुष्टचेतनः ॥ १३ ॥
 अगस्त्यस्यापि भगवानेतस्मिन् काले यव तु ।
 पितृन् ददर्श गर्ते वै लम्बमानानधोमुखान् ॥१४॥
 ततः ६६ अध्याये इत्थलेन अगस्त्यातिथ्यं कृतम् ।
 यथा,—

लोमश उवाच ।

“इत्थलस्तान् विदित्वा तु महर्षिसहितान् नृपान् ।
 उपस्थितान् सहामात्यो विषयान्ते ह्यपूजयत् ॥१॥
 तेषां ततोऽसुरश्चेष्टस्यातिथ्यमकरोत् तदा ।
 सुसंस्कृतेन कौरव्य आत्रा वातापिना तदा ॥२॥
 ततो राजर्षयः सर्वे विषया गतचेतसः ।
 वातापिं संकृतं दृष्ट्वा मेघभूतं महासुरम् ॥३॥
 अथाब्रवीदगस्त्यस्तान् राजर्षीन्टपिसत्तमः ।

इषः

विषादो वो न कर्तव्यो ह्यहं भोक्ते महासुरं ॥४॥
 धुर्यासनमथासाद्य निषघाद महादृषिः ।
 तं पर्यवेष्टयद्द्वैत्येन्द्रः इत्थलः प्रहसन्निव ॥५॥
 अगस्त्य एव ह्यस्तन्तु वातापिं बुभुजे ततः ।
 मुक्तवत्यसुराङ्गानमकरोत्तस्य चेल्वलः ॥६॥
 ततो वायुः प्रादुरभूत् अथस्तस्य महात्मनः ।
 शब्देन महता तात गर्जन्निव यथा घनः ॥७॥
 वातापे निष्क्रमसेति पुनः पुनस्वाच ह ॥८॥
 तं प्रहस्याब्रवीत् राजन् अगस्त्यो मुनिसत्तमः ।
 कुतो निष्क्रमितुं शक्तो मया जीर्णस्तोऽसुरः ॥९॥
 इत्थलस्त विषयोऽभूद्दृष्ट्वा जीर्णं महासुरम् ।
 प्राङ्गलिष्ठ सहामात्यैरिदं वचनमब्रवीत् ॥१०॥
 मत्स्यविशेषः । इति मेदिनी ॥

इत्थलाः, स्त्री, (इत् + वलच् ।) मृगशिरोनक्षत्र-
 शिरो देशस्थिताः पञ्चताराः । इत्यमरः । (नित्य-
 वज्रवचनान्तोऽयम् ॥)

इव, इ, व्यामौ । (इदित्-भार्दि-परं-सकं-सेट् ।)
 प्रीयाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ऋसादिः । इ
 इन्वाते । दन्त्यवकारपरत्वाद्वातुस्वारः । प्रीयानं
 कैश्चिन् मन्यते । इति दुर्गादासः ॥

इव, व्य, सादृश्यम् । साम्यम् । इत्यमरः ॥ (यथा,
 रघौ ॥११॥

“वागर्थाविव संपत्तौ वागर्थप्रतिपत्तये ।
 जगतः पितरौ वन्दे पार्ष्वतीपरमेश्वरौ” ॥
 (उत्प्रेक्षा । यथा, साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ।
 “मुखमेखीदृशो भाति पूर्णचन्द्र इवापरः” ॥)
 ईषत् । वाक्यान्तराः । (यथा, शाकुन्तले १ अङ्के ।
 “किमिव हि मधुराणां मखनं नाह्वीनाम्” ।
 यवार्थः । यथा, ऋग्वेदे १ । १८४ । ३ । “अयि
 पुषन्निपुतेव देवाः” “इवशब्द एवार्थे” इति
 भाष्यम् । अवधारणार्थः । यथा, शतपथब्राह्मणे
 उद्धरणे तु ईश्वरा” “इवशब्दोऽवधारणार्थः इति
 भाष्यम् ।)

इशीका, स्त्री, इषीका । गजचक्षुर्गोलकः । इत्य-
 मरटीकायां भरतः ॥

इष य सर्पणे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-
 परं-सकं-सेट् ।) ऋसादिः । य इध्यति । सर्पणं
 गतिः । इति दुर्गादासः ॥

इष उ श वाञ्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
 परं-अकं-सेट् ।) उ यष्टिवा इष्टा । वेमसह-
 लुमेत्यादिस्त्वैवेष्टिवाऽस्त्वैवेष्टिवाऽस्तुवन्त्यस्तुत्वे इ
 षगाभीक्ष्णे इष्य सर्पणे इत्येतयोर्प्राप्तये विशेष-
 षगार्थः । न च पिनादियह्यवत्तत्र इच्छ इति
 ग्रहणेनैवेष्टिवाऽस्त्वैवेष्टिवा इति वाच्यं लाघवाभावे प्राचीन-
 मतस्यैव न्यायत्वात् । श इच्छती इच्छन्ती । अस्यैव
 इच्छादेशः । इच्छति धनं लोकः । इति दुर्गादासः ॥
 इष ग आभीक्ष्णे । पौनःपुन्येन करणे । इति कवि-
 कल्पद्रुमः ॥ (त्र्यार्दि-परं-अकं-सेट् ।) ग इष्णाति
 पण्डितः । पुण्यं पुनःपुनः करोतीत्यर्थः । इति
 दुर्गादासः ॥

इषः, पुं, (इध्यते गम्यतेऽस्मिन् जिगीषुभिरिति ।
 इष + क ।) आश्विनमासः । इत्यमरः ॥ (यथा,

इष्टि

शतपथब्राह्मणे ॥४॥ । “यच्छरदृगंस ओषधयः
 पचन्ते ते ने हैताविषखोर्गस” । इषर्गो शरत्” ।
 इति सुश्रुतः ॥)

इषिका, स्त्री, (इष् + कृजादिभ्यो वुन् ।) इषीका ।
 गजचक्षुर्गोलकः । तुलिका । इत्यमरटीकायां राय-
 मुकुटः ॥

इषिरः, पुं, (इध्यति गच्छतीति । इष + किरच् ।)
 अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥ (गमनशीले, त्रि, यथा,
 ऋग्वेदे । ७ । ३५ । ४ । “शं न इषिरो अभिया-
 रातः” । “इषिरः गतिशीलः” इति भाष्यम् ।)

इषीका, स्त्री, (इध्यते इति । ईषेः कित् ऋख-
 खेतीकान् ऋखञ्च ।) गजाक्षिकूटकः । हस्तिचक्षु-
 र्गोलकः । इत्यमरः । तुलिका । इति रायमुकुटः ॥
 काश्टक्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

(“पताङ्गानां पुच्छेषु त्वयेषीका प्रवेशिता” ।
 “इषीकाश्च यथा मुञ्जात् कश्चित् निष्कृष्य दर्शयेत् ।
 योगी निष्कृष्य चात्मानं तथा पश्यति देहतः” ।
 इति च महाभारते ।

“तस्मिन्नास्यदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः” ।
 इति रघुः १२।१३” । इषीकास्त्रं काश्टक्यं “इषीका
 काशमुच्यते” इति हलायुधः । इति तट्टीका ।)

इषुः, पुं, स्त्री, (इध्यति गच्छतीति । इष् + उ ।)
 बाणः । इत्यमरः ॥ (“उत्कर्षः स च धन्विनां
 यदिवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले” । इति शाकुन्तले
 २ अङ्के ।)

इषुधिः, स्त्री, (इषवो धीयन्ते ऽस्मिन् । इषु + धा
 कि ।) तुल्यः । इत्यमरः ॥ (“धनुर्गाण्डीवमादाय
 तथास्तस्य मेहेषुधी” । इति महाभारते ३।२६।)

इषुपुष्पा, स्त्री, शरपुष्पावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 इष्टं, स्त्री, (इध्यते इध्यते वा यज इष वा + भावे
 क्त ।) यज्ञादिकर्म । (यथा, हेमचन्द्रः ।

“अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानां चार्थपाजनम् ।
 ज्ञातिष्यं वैश्यदेवञ्च इष्टमित्यभिधीयते” ॥)
 यथेष्टितं । कामं । इत्यमरः । संस्कारः । इति
 मेदिनी ॥

इष्टं, त्रि, (इध्यते इध्यते वा यत् तत् । इष यज वा
 + कर्मणि क्त ।) आशंसितम् । वाञ्छितम् ।
 पूजितम् । प्रियं । इति मेदिनी ॥ (यथा, महा-
 भारते ।

“उपपन्नो गुणैरिष्टै रूपवानश्वकोविदः” ।
 मनुः ॥४।२८६ ।

“तिलप्रदः प्रजाभिष्टां दीपदक्षलुप्तमम्” ॥)
 इष्टः, पुं, (इध्यते यः । यज् + क्त ।) यज्ञः । इति
 मेदिनी ॥ एरखड्वलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 (शमीशब्दे ऽस्य गुणादिकं बोद्धव्यम् ॥)

इष्टका, स्त्री, (इष + तकन् + टाप् ।) मृहादि-
 इष्टिका, निम्बागार्धदग्धमृत्तिकाखण्डः । इति
 चित्तियवहारे जीलावती । इष्ट इति भाषा ।
 तदुष्टहगुणः ।

“कूपोदकं वटच्छाया श्यामा स्त्री इष्टकालयम् ।
 शीतकाक्षे भवेदुष्णमुष्णकाक्षे च शीतकम्” ॥
 इति चाणक्यम् ॥ * तद्वचित्त्याने पितृकर्मणि-